

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

De oppressore ecclesiarum, qui visibiliter raptus est à diabolo. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

142 DE MIRACVLIS
PETRI VENERABI-
LIS ABBATIS CLV-
niacensis de mi-
raculis

LIBER II.

*De oppressore ecclesiarum, qui visibiliter
raptus à diabolo, & per aëra subuectus
est: stupentibus qui aderant
vniuersis.*

RIMVM igitur ad terrore
& correctione malorum
principū, quod Matiscōni
gestum est, proferatur. In-
solita quippè res, & præter
quàm tunc omnibus vtputo seculis in-
audita, ibidem contigisse, omnium penè
indigenarum celebri & publica relatione
narratur. Est autem eadem Matiscus in
finibus regni Francorum, quod à Teu-
tonicorum vel Romanorum imperio A-
rar fluuius à Lotaringia sumens initium,
Rodanusque in more mediterraneum
huius profluxum, determinat. Quæ Ma-
tiscus à quibusdam oppidum vecata, à
quibusdam vrbis nomine honorata, in
primatu Lugdunensi, quintæ sedis
obti-

eius existeret, iram aduersum se omnipoten-
 tis Dei iam non reuocādam com-
 mouit, atque in se dirissimè expertus est
 scripturæ sacræ sententiam dicentis: Hor-
 10. rendum est incidere in manus Dei uiuē-
 tis. Et quia nequitia eius non occulta sed
 publica, non cum timore sed cum auda-
 cia Deum prouocauerat, non latenter sed
 publicè, non tamen inuisibiliter sed et-
 iam visibiliter, terribile factus est tyānis
 principibus in exemplum. Nam cum so-
 lenni die, Matisconi in proprio palatio re-
 sedisset, eumque multitudo tam militū
 quàm diuersi ordinis circumstaret, repen-
 tē ignotus homo equo insidens per o-
 stium palatij ingressus, omnibus conspi-
 cientibus & admirantibus, usque ad ipsū
 equitando peruenit. Cumque ei astaret,
 se ei velle colloqui dicens, vt surgeret ac
 se sequeretur, non tam monuit quàm
 imperauit. At ille inuisibili potentia
 constrictus, nec iam resistere valens, sur-
 rexit, atque usque ad ostium domus
 processit. Vbi equum paratum inue-
 niens, eumque ab eo conscendere ius-
 sus, ascendit. Cuius statim habenas ille
 arripens, statim cum velocissimo cursu
 per aëra ferri, cunctis conspicientibus coe-
 pit. Cumque immenso eius clamore ac
 misere-

miserabili eiulatu tota ciuitas commo-
ta, ad tam inuisum spectaculum concur-
risset, tam diu eum per aëra currentem
attoniti conspexerunt, quam diu natura-
li oculorum acie eum subsequi potue-
runt. Qui cum eum diu, succurrite ciues,
succurrite, vociferantem audiret, nec iu-
uare valerent, subtractus tandem visibus
hominum, æternus, quod meruerat, fa-
ctus est socius dæmonum. Ab hoc tam
horrendo spectaculo vniuersi ad propria
recedentes, sicut supradixi, horrendū esse
incidere in manus Dei viuētis, exēplo in-
audito & miserabili didicerunt. Hoc ita
fuisse post communem (vt dixi) omniū
famam, quiddam non quidem tam mi-
rabile, sed tamen mirū nostris diebus ac-
cidens attestatur. Nam ille, de quo supra
scripsi, traditus diabolo comes, dum cū
socio maligno de palatio, vt dictum est,
egrederetur, post ostium muri palatio illi
proximi, transitum habuit. Quod ostiū,
ciues ob tantæ rei horrorem & memoriā
posteris cōmendandā, lapidibus obtura-
uerunt. Quod nuper Otgerius Wilielmi
comitis præpositus renouare cupiens, &
propter quædā quæ publico vel priuato
vsui necessaria videbantur, peruium fa-
cere volens, conductis quodā die opera-

rijs, obicem lapidum ab ostio remouebat. Erat autem & ipse pro posse suo, acer Ecclesiarum persecutor, & vbi parua occasio occurrebat, res earum nisibus diuersis vexabat. Dum igitur hic, operi iam dicto instaret, ecce inuisibiliter à diabolo raptus, ac videntibus qui aderant multo in aëra spatio subleuatus, sed confestim dimissus, corruit, eiusq; corpore grauitè colliso, brachium quoque illius subita illa ruina confregit. Quod videntes socij, rursus foramen ostij quod aperire coeperant, lapidibus obturauerunt, & ad perennem vtriusque prodigij memoriam, clausura perpetua damnauerunt.

De illo qui terra obrutus per sacrificia & orationes ecclesia ab Angelo pascebatur.

CAPVT II.

ILLUD quoque quod saluatrici hostiæ, hoc est, sacrosancti corporis & sanguinis Christi sacramēto nō paruum nostris diebus testimonium dat, præcedētibus adiungēdū est. Est in Gratianopolitano Episcopatu locus in venis subterraneis plurimū ferri habens, quod multo incolarū & rusticorū sudore assidue